SULTANLAR YOLU HAKKINDA

Sultanlar yolu; Osmanlı İmparatorluğu'nun 10. Padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ın Avrupa'da 1529 ve 1532 yıllarında Viyana'ya düzenlediği seferler dikkate alınarak işaretlenmiş bir yürüyüş yoludur.

Sultanlar yolu tarihi, Roma ve Bizans tarihi ile başlamakta ve Kanuni Sultan Süleyman'ın birinci Viyana seferi ile Kara Mustafa Paşa'nın ikinci Viyana sefer yolunu modern zaman gezginlerine, tarih ve doğa aşıklarına açmaktadır. Ayrıca günümüzde de gezginlerin yürüdüğü bir kültür ve doğa yoludur. Sultan Süleyman'ın otağını kurduğu Viyana'daki Simmering köyünden başlayıp İstanbul'da Topkapı Sarayı'nda sona erer.

Uluslararası adı Sultan's Trail olan bu yol, Sırbistan'da Carski Drum, Bulgaristan da ise Tsarigradski Put olarak bilinmektedir. Bu yol Sırp ve Bulgar dilinde Çarların, Sultanların şehrine giden yol, anlamına gelmektedir.

Sultanlar Yolu; bazı bölümlerde Avrupa'nın uzun mesafe yürüme yolu olan E8'i, bazı bölümlerde ise Tuna boyu bisiklet yolu olan Donauweg'i izler. Sultanlar Yolu'nun Via Comitis'e (Kudüs'e giden kadim yola) ve Avusturya'da Purbach'dan başlayarak Konya'daki Mevlana Celaleddin Rumi'nin türbesine giden tarihi Sufi Yolu'na paralel olarak ilerlediği söylenebilir. Yolun toplam uzunluğu yaklaşık 2200 km'dir. Edirne Kapıkule'den başlayan ve İstanbul Süleymaniye Camii'nde biten Türkiye'deki bölümü ise 385 kilometredir.

Her ne kadar tarihi yolu takip etse de, modern zaman gezginlerinin ve doğa severlerin de ilgisini çekebilmek için çeşitli yerlerde ana yoldan ayrılıp doğal güzelliklerin içinde yürüyerek yolculuk etme zevkini doğa, kültür ve tarih sevenlere sunmaktadır.

Sultanlar Yolu, bir trekking yolu olarak, 2009 yılında Sedat Çakır tarafından tasarımlanmıştır ve 2010 yılında yolun Türkiye ayağı, uluslararası standartlara uygun olarak işaretlenmiştir.

İlk tasarımlarda Sultanlar Yolu Avusturya, Slovakya, Macaristan, Hırvatistan, Sırbistan, Romanya, Bulgaristan, Yunanistan ve Türkiye'yi kapsamaktadır. Gelecek yıllarda yolun genişlemesi ve dallara ayrılması düşünülmekte olsa da, ilk yıllarda tüm gayret, belirtilen 9 ülke üzerinde olacaktır.

SULTANLAR YOLU GÜZERGAHI

Avusturya: Viyana, Simmering, Schwechat, Trautmannsdorf an der Leitha, Bruck an der Leitha, Sommerein, Breitenbrunn, Purbach am Neusiedler See, Donnerskirchen, Oggau am Neusiedler See, Rust, Mörbisch am See, (Sopron, Macaristan'dan sonra), St. Martin

Slovakya: Bratislava. Komarno, Sturovo

Macaristan: Sopron, (St.Martin, Avusturya), Köszeg, Sárvár, Keszthely, Nagykanizsa, Kadarküt, Szigetvár, Mohács.

Hırvatistan: Osijek, Vukovar, Ilok,

Sırbistan: Sombor, Fruşka Gora doğa parkı, Novi Sad, Belgrad, Smederevo, Jagodina, Niş, Pirot ve Dimitrovgrad,

Romanya: Timişoara, Deva, Hunedeora, Alba Iulia, Sibiu, Bükreş, Giurgiu

Bulgaristan: Kalotina, Dragoman, Sofya, Pazarcık, Filibe, Haskovo, Svilengrad

Yunanistan: Ormenio, Dikaia, Kastanies

Türkiye: Kapıkule, Kemalköy, Karabulut, Sarayakpınar, (Sırpsındığı), Avarız, Edirne, Hıdırağa, Ortakça, Kavaklı, Karayusuf, Süloğlu, Büyük Gerdelli, Dolhan, Paşayeri, Koyunbaba, Kırklareli, Kızılcıkdere, Üsküpdere, Karıncak, Kaynarca, Pınarhisar, Erenler, Poyralı, Doğanca, Develi, Vize, Okçular, Evrenli, Çakıllı, Kavacık, Saray, Küçük Yoncalı, Safaalan, Binkılıç, Aydınlar, Gümüşpınar, İhsaniye, Akalan, Dağyenice, Boyalık, Dursunköy, Sazlıbosna, Şamlar, Pirinçci, Kayabaşı, Eyüp Sultan, Fatih Belediyesi ve Süleymaniye Camii.

ABOUT THE SULTANLAR YOLU

Sultanlar Yolu is a public walking path that is established by considering the campaigns which has made by Kanuni Sultan Süleyman(Süleiman the Magnificent) the tenth Sultan of the Ottoman Empire to Wien in 1529 and 1532.

Sultanlar Yolu have begun with the histories of Roman and Byzantium Empires.The routes of the 1st Siege of Vienna of Suleyman The Magnificent and the 2nd Siege of Vienna of Kara Mustafa Paşa are worth a visit for modern travelers and lovers of nature.Furthermore,it is a culture and nature path that is walked on by modern travelers.Beginning of the route is in Village Simmering,Austria and the end of the route is Topkapı Palace,Istanbul.

Sultanlar Yolu is known as Sultan's Trail internationally.It is called Carski Drum in Serbia and Tsarigradski Put in Bulgaria.It means the route that goes to Sultan's city in Serbian and Bulgarian languages.

Sultanlar Yolu follows E8 that is the longest walking path in Europe and the bike route that is known as Donauweg along the Danube River in some parts.Sultanlar Yolu can be considered as parallel to Via Comitis (Holy route that goes to Jerusalem) and Sufi Route.(from Purbach,Austria to Mausoleum of Mevlana,Konya).Total distance of the route is 2200 kilometers.Turkey Part of the route begins from Kapıkule,Edirne and ends Suleymaniye Mosque,Istanbul and the distance of Turkey Part is 385 kilometers.

Although it follows the historical path,sometimes it departs from the main route to be taken attention of modern travelers to present them the pleasure of nature.

It was determined by Sedat Çakır as a trekking path in 2009 and Turkey Part of the route was signed as international standards.

The route covers Austria ,Slovakia, Hungary, Crotia,Serbia, Romania, Bulgaria,Greece and Turkey in the primary designs.It is thinkable to enlarge the route in the future,at the first stage,the effort will be on these 9 countries.

THE ROUTE OF SULTANLAR YOLU

Austria: Vienna,Simmering,Schwechat,Trautmannsdorf an der Leitha,Bruck an der Leitha,Sommerein,Breitenbrunn,Purbach am Neusiedler See,Donnerskirchen,Oggau am Neusiedler See,Rust,Mörbisch am See,
(Sopron,After Hungary),St.Martin

Slovakia: Bratislava,Komarno,Sturovo

Hungary: Sopron,(St.Martin,Austria),Köszeg,Sarvar,Keszthely,Nagykanizsa,Kadaküt,Szigetvar,Mohacs.

Crotia: Osijek,Vukovar,Ilok

Serbia: Sombor,Fruşka Gora Natural Park,Novi Sad,Belgrad,Smederevo,Jagodina,Niş,Pirot and Dimitrograd

Romania: Timişoara,Deva,Hunedeora,Alba Iulia,Sibiu,Bükreş,Giurgiu

Bulgaria: Kalotina,Dragoman,Sofia,Pazarcık,Filibe,Haskovo,Svilengrad

Greece: Ormenio,Dikaia,Kastanies

Turkey: Kapıkule,Kemalköy,Karabulut,Sarayakpınar,(Sırpsındığı),Avarız,Edirne,Hıdırağa,Ortakça,Kavaklı,Karayusuf,Süloğlu,Büyük Gerdelli,Dolhan,Paşayeri,Koyunbaba ,Kırklareli,Kızılcıkdere,Üsküpdere,Karıncak,Kaynarca,Pınarhisar,Erenler,Poyralı,Doğanca, Develi,Vize,Okçular,Evrenli,Çakıllı,Kavacık,Saray,KüçükYoncalı,Safaalan,Binkılıç,Aydınlar, Gümüşpınar,İhsaniye,Akalan,Dağyenice,Boyalık,Dursunköy,Sazlıbosna,Şamlar,Pirinçci, Kayabaşı,Eyüp Sultan,Fatih Belediyesi and Suleymaniye Mosque.

Follow The footsteps of the Sultans
KARADENİZ
Black Sea
YILDIZ DAĞLARI
DOLHAN
PAŞAYERİ
KOYUNBABA
KIRKLARELİ
KIZILCIKDERE
ÜSKÜPDERE
KARINCAK
KAYNARCA
PINARHİSAR
POYRALI
ERENLER
DOĞANCA
DEVELİ
VİZE
OKÇULAR
EVRENLİ
ÇAKILLI
Babaeski
Lüleburgaz
Pehlivanköy
Demirköy
İğneada
Kıyıköy
KASTRO
Kofçaz
Dereköy
Üsküp
Kofçaz
Yoğuntaş
Pınarhisar
Vize
Babaeski
Lüleburgaz
Pehlivanköy
Demirköy
İğneada
Kıyıköy
Kastro
Kasatura Kö
Limanköy
Kumlukoy
Sisliobа
Beğendik
Karacadağ
Yiğitbaşı
Boztaş
İncesırt
Yeşilce
Avcılar
Gökyaka
Hamdibey
Sarpdere
Balaban
Sivriler
Kızılağaç
Kışlacık
Hamidiye
Balkaya
Aksicim
Kömürköy
Evrencik
Sofular
Küçükyayla
Soğucak
Akören
Islambeyli
Yenice
Evciler
Kurudere
Hacıfaklı
Çayırdere
Beypınar
Çukurpınar
Armütveren
Armağan
Karadere
Şükrüpaşa
Geçitağzı
Köy D.
Büyük D.
Balaban D.
Bulanık D.
Yaşaz D.
Taşlı D.
Palabıyık D.
Değirmen D.
Papuç D.
Kazan D.
Lüle D.
Kanlıca D.
Kanlıkılıç D.
Büyük D.
Osmancık D.
Kanlıca D.
Kanlıca D.
Kanlıca

PAŞAYERİ KÖYÜ

Kırklareli Merkez İlçe'ye bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 495 kişilik bir nüfusa sahip köyün kuruluş tarihi çok eskilere dayanmaktadır. 1877-78 Osmanlı - Rus Savaşı sırasında, 1935 ve 1950 yıllarında Bulgaristan Eski Cuma bölgesindeki köylerden gelenler burayа yerleştirilmiştir.
Dolhan, Koyunbaba, İnece, Ürünlü, Büyük Gerdelli, Keramettin köylerityle sınırı bulunan Köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, mısır ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Kuruluş yeri değişmeyen köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Kompu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köyün yaratılandığı 2500 dönüm civarında ormanı ve 19801'i yıllarda yapılmış bir göleti bulunmaktadır.

PASAYERI VILLAGE

Pasayeri Village is a very old Kirklareli village, where 495 people live according to 2012 Population Census . The People, who came from Bulgaria "Eski Cuma Region" Villages during 1877-78 Ottoman-Russian War , in 1935 and in 1950, were placed in here .Mainly sources of income of Pasayeri Village, which has a border with Dolhan, Koyunbaba, Inece, Urunlu, Büyük Gerdelli and Keramettin Villages, are wheat, sunflower, corn production and stockbreeding. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. The Village has about 2500 decare forestland and a pond, which was built in 1980's.

DOLHAN KÖYÜ

Kırklareli Merkez İlçe'ye bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 806 kişilik bir nüfusa sahip olan köy padişahın vakıf köylerindendir. 1877-78 Osmanlı - Rus Savaşı sırasında ve 1934 yılarında Yunanistan Selanik ve Bulgaristan Filibe bölgesinden gelenler bu köye yerleştirilmiştir.
Köyün adının kaynağı; köyde zengin ve dul bir kadının hanı olduğu, bu nedenle "Dulhan" olarak biliindiği, bu adın sonraları "Dolhan" şekline dönüştüğü yönündeki görüş yaygındır.
Koyunbaba, Paşayeri, Büyük Gerdelli, Keramettin, Yoğuntaş, Kayalı köylerityle sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, mısır ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Kuruluş yeri değişmeyen köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Kompu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köyün yaratılandığı bir göleti bulunmaktadır.

DOLHAN VILLAGE

Dolhan is a Kirklareli village, which was one of the gibbes of Padishah during the Ottoman Era. 806 people live in here according to 2012 Population Census . The People, who came from Plovdiv Region of Bulgaria and Salonika Region of Greece during 1877-78 Ottoman-Russian War and in 1934 were placed in Dolhan. The Source of Village Name : It is a folk wisdom that once upon a time there was a rich widow(widow means "DUL" in turkish) in village and she had a inn (inn means "HAN" in turkish). For this reason the name of village was known as "DULHAN" . It turned in to "DOLHAN" in time. Mainly sources of income of Dolhan Village, which has a border with Pasayeri, Koyunbaba, Büyük Gerdelli, Keramettin, Yoguntas and Kayali Villages, are wheat, sunflower, corn production and stockbreeding. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. The Village has a pond that used for providing water requirement of livestocks.

KOYUNBABA KÖYÜ

Kırklareli Merkez İlçe'ye bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 453 kişilik bir nüfusa sahip olan köy, Osmanlı İmparatorluğu tarafından 1360'lı yıllarda bu bölgenin fethi sırasında alınarak Türklerin yerleştirildiği bir köydür.
1877 – 78 yıllarındaki Osmanlı - Rus Savaşı sonrasında Bulgaristan Plevne'den, 1912-13 yıllarındaki Balkan Savaşı sonrasında Yunanistan Selanik ve Bulgaristan Ortaköy'den, 1945 yıllarında Bulgaristan Kırcaal'den ve Romanya Köstence'den gelen Türkler köye yerleştirilmiştir.
Köyün adı; Türkler, Bulgarlar ve Rumların birlikte yaşadığı Osmanlı döneminde "Koyunden" olan Köyün adı, köyün ortasında bulunan yatırdan dolayı Cumhuriyet döneminde "Koyunbaba" olarak değişmiştir.
Kırklareli Merkez, Eriklice, Kayalı, Dolhan, Paşayeri ve Inece ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, mısır ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Köyün etrafında 4 değişik yerde bulunan mezarlıklardan köyün yerinin değiştiğini anlıyoruz.
Köyün Batısında, 1850'li yıllarda yapılmış olması kuvvetle muhtemel bir Bulgar Kilisesi bulunmaktadır. Ayrıca köyde, içerisinde bulunan mermer bir kitabeden 1306 H. 1888 Miladi yılında yapıldığı anlaşılan "Koyunbaba Türbesi" bulunmaktadır. Kayalı Barajının sularının toplandığı Teke Deresi'nin yanında kurulu olan köyün içme suyu artezyenle karşılanmaktadır ve kompu köylere asfalt yolla ulaşılabilmektadır.

KOYUNBABA VILLAGE

Koyunbaba is a Kirklareli village, where 453 people live according to 2012 Population Census. While this region was being conquered by Ottomans in 1360's, the village was taken and the Turks were placed in here. The Turkish people, who came from Pleven Bulgaria after 1877-78 Ottoman-Russian War, who came from Salonika Greece and Ivaykovgrad Bulgaria after 1912-13 Balkan War, who came from Karaköy Bulgaria and Constanta Romania in 1945's, were placed in Koyunbaba.The name of village was "Koyunden", while Turks, Bulgarians and Romanians were living together in Ottoman Era. It was changed as "Koyunbaba" in Republic Period because of an entombed Saint that located in the middle of village. Mainly sources of income of Koyunbaba Village, which has a border with Kirklareli, Eriklice, Kayali, Dolhan, Pasayeri and Inece Villages, are wheat, sunflower, corn production and stockbreeding. We understand from the graveyards that located 4 different places around the village that the location of Koyunbaba changed. There is a Bulgarian Church, which was probably built in 1850's, on the west side of village. Besides there is a tomb named "Koyunbaba Tomb" , which was built in 1888 according to its marble epigraph. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way.

KIRKLARELİ

Kırklareli, Marmara Bölgesinin Kuzeybatısında yer almakta, Kuzeyde Bulgaristan, Batıda Edirne, Güneyde Tekirdağ, Güneydoğuda İstanbul, Doğuda Karadeniz ile sınır oluşturmakta ve 6550 Km² lik bir alana sahiptir. 2012 nüfus sayımına göre 67.360 kişilik bir nüfusa sahiptir.İlmiz Romalılar Döneminde Vrisium, Verisea, Verisa, Nerissa olarak bilinmektedir. Bizanslılar Döneminde Saranta Ekklesies adını almıştır. 1363 yılının ikbahannda (Padişah I. Murat Hüdavendigâr Dönemi) Demirtaş Paşa komutasındaki Türk orduları ilmize girmiş, böylece eyirede Türk hakimiyeti başlamıştır.Bizanslılar dönemindeki ismi olan Saranta Ekklesies, Türk hakimiyeti ile birlikte değiştirilmiş ve Kırklıklise, Kirkinise olarak anılmıştır. Kırkpınar Baba Dergâhı'nda bulunan kitabedeki "Kırk Kimesne şehit oldu bu yerde Bu nam ile anılmıştır bu belde" beyitinden dolayı da Kırk Kimesne olarak anılmıştır. 19 .y.y sonuna doğru ise, Rumeli'nin fethedilmesinde önemli mesaiblerle kat eden Süleyman Paşa'ya izafeten Paşalli olarak ta anılmıştır. 20 Aralık 1924 tarihinde TBMM karan ile, 1363 yılının ikbahannda şehrin alınması sırasında mücadele edip şehit düşen 40 yiğit askerin anısına Kırklar İli anlamında "Kırklareli" ismini almıştır.

KIRKLARELİ

Kirklareli is a city, which locates on Northwest Marmara. It is bordered by Bulgaria to the North, Edirne to the west, Tekirdag to the South, Istanbul to the southeast, Blacksea to the east. The territory of Kirklareli covers 6,550 square kilometres. Population of the city is 67.360 according to 2012 Population Census.Kirklareli was known as "Vrisium, Verisea, Verisa, Nerissa in Roman Empire Era. It was called as "Saranta Ekklesies in Byzantines Era. Turkish Army, which was commanded by Demirtas Pasha, took the city in the spring of 1363. (Padishah I. Murat Era). So ottoman domination began in this region. The name "Saranta Ekklesies" , which was used in Byzantines Era, was changed and renamed as Kirklıklise (Kirklıklise means "Forty Churches" in english). It was also called as "Kirk Kimesne" or "Kirk Kimse" (It means "forty people" in english) because of a couplet that found on the epigraph in the "Kirklar Baba Dergahi" . "Forty People were martyred hereSo this town was called with this name"It was also called as "Pasalli" (It means "City of Pasha" in english) at the ends of 20th century in honour of Suleyman Pasha, who made a great progress on the conquest of Rumelia.It was "Kirklareli" name that means "Kirklar Ili" ("Kirklarli" means "city of 40's" in english) in memory of 40 brave soldiers, who martyrised during the conquest of city in 1363, by act of Turkish Grand National Assembly on 20th

PINARHİSAR

2012 yılı nüfus sayımına göre 11.021 kişilik bir nüfusa sahip olan İlçe, eski İstanbul yolu üzerinde, Kırklareli'ne 30 Km mesafede bulunmaktadır.
Pınarhisar'ın İlk Çağlara uzanan bir geçmişi vardır. O devlerde soğuk ve sıcak kaynak suları ile ünlüydü. "Pınarhisar, Doğu Roma İmparatorluğu sınırları içersinde M.S. 425 yılında zamanın Semendirek Tekfunu tarafından kurulmuş, Latince'de kaynak anlamına gelen VİRİSİS adını almıştır.1368 yılında 1 Murat döneminde Bizansdan alınan İlçe, 1877 - 78 Osmanlı-Rus Savaşı ve 1912 – 13 Balkan Savaşıların yaşayan yerlerden biridir.
Pınarhisar Kırklareli'ne bağlı bir bucak iken 1911 yılında İlçe olmuş, 1915 yılında tekrar bucak yapılmış, 1953 yılında da yeniden İlçe statüsüne kavuşmuştur.
Kaynarca, Erenler, Tozaklı, Alakıy ile sınırı bulunan İlçede, Bizans döneminden kalma kale ve sur kalıntıları, Osmanlı dönemine ait olup Cumhuriyet döneminde tekrar yapılan 2 cami, Tümülüs ve mimarlık örneği yapılar bulunmaktadır.

PINARHİSAR

Population of Pinarhisar is 11.021 according to 2012 Population Census. It locates on old Istanbul Road and 30 km away from Kirklareli. Pinarhisar has a history that begins ancient times. It was famous with its cold and hot spring water in those times.Pinarhisar was established by :"Semendirek Tekfur" (Tekfur means Byzantines Feudal Landlord in english) in East-Roman Empire lands in 425 a.d. It was called as "VIRISIS" , which means spring water in latin . Pinarhisar, which was taken from Byzantines by I.Murat in 1368, was one of the directly affected places from 1877-78 Ottoman-Russian War and 1912-13 Balkan Wars. There are city wall ruins and a castle from Byzantine Era, Two Ottoman Mosques that restored in republic period, tumulus and civil architecture samples in Pinarhisar, which has a Border with Kaynarca, Erenler, Tozaklı and Alakoy.

ERENLER KÖYÜ

Kırklareli Pınarhisar İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 227 kişilik bir nüfusa sahip olan köyün adı ("Tekke"dir. Bu isim köyün içersinde bulunan ve 14 .y.y ait Binbiroklu Ahmet Baba Türbesi'nden dolayı verilmiştir.
Köyün bulunduğu yer, 1930'lu yıllara kadar "Tekke Çiftliği" olarak anılır ve Pınarhisar'ın bir mahallesidir. 1924 yılında Yunanistan'dan, 1927 yılında Bulgaristan'ın Harmanlı ve Koşukavak bölgelerinden gelen göçmenler buraya yerleştirilmiş ve 1940'lı yıllarda da köyün adı "Erenler" olarak değiştirilmiştir.
Poyrali, Pınarhisar, Tozaklı, Akören Köyleri ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Komşu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köy, Kırklareli-Pınarhisar yolu üzerindedir.

ERENLER VILLAGE

Erenler is a Pinarhisar village, where 227 people live according to 2012 Population Census. The old name of Village was "Tekke"(Tekke means Dervish Lodge in english) . This name was given thanks to "Binbiroklu Ahmet Baba Tomb that locates in this village and belongs to 14th century. This area was called as "Tekke Çiftliği" until 1930's and was a neighbourhood of Pinarhisar. The immigrants, who came from Greece in 1924 and who came from Harmanli and Krumovgrad Regions of Bulgaria in 1927, were placed in here. The name of village was changed as "Erenler" in 1940's. Mainly sources of income of Erenler Village, which has a border with Pinarhisar Town, Poyrali, Tozakli and Akoren Villages, are wheat, sunflower, productions and stockbreeding. Erenler locates on Pinarhisar-Kirklareli Road. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. Drinking Water Requirement of Village is provided by an artesian.

POYRALI KÖYÜ

Kırklareli Pınarhisar İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 450 kişilik bir nüfusa sahip olan köy, 1877 – 78 Osmanlı - Rus Savaşından sonra Bulgaristan'ın Lofça bölgesinden gelenler tarafından kurulmuştur. 1951 yılında Bulgaristan'dan gelen göçmenlerden de köye yerleştirilenler olmuştur.
Poyrali Köyünün adı; her ne kadar köyde araba tekerleklerine poyra yapan ustaların geldiği söylense de, Poyrali Köyü gerek tarihte gerekse mitolojide yeri olan eski bir köydür. Mitolojide Şafak Tanrısı Eos'un oğlu Boreas (Bora-Poyraz)'ın Trakya'daki yeri olarak geçmektedir.Tozaklı, Erenler, Soğucak ve Doğanca Köyleri ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, pancar, mısır, pancar pekmezi ile hayvancılık oluşturur.
Köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Komşu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köy, Kırklareli-Pınarhisar-Vize yolu üzerindedir. Köy kadınları tarafından geleneksel dokuma tezgâhlarında yöresel dokumacılık yapılmaktadır.

POYRALI VILLAGE

Poyrali is a Pinarhisar village, where 450 people live according to 2012 Population Census. It was set up by the immigrants, who came from Oblast Lovec Region of Bulgaria after 1877-78 Ottoman-Russian War. Some of the immigrants, who came from Bulgaria in 1951, were placed here. Although it's said that the name of Poyrali came from the masters, who made wheel hub in the village , ("Wheel hub" means "Poyra" in turkish), Poyrali is a very old village in both history and mythology, in which it is known as a place of Boreas son of Eos . Mainly sources of income of Poyrali Village, which has a border with Tozakli, Erenler, Sogucak and Doganca Villages, are wheat, sunflower, beetroot, corn, pekmez productions and stockbreeding. Poyrali locates on Pinarhisar-Kirklareli Road. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. Drinking Water Requirement of Village is provided by an artesian. Regional weaving is made by village women by using traditional weaving looms.

DEVELİ KÖYÜ

Kırklareli Vize İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 136 kişilik bir nüfusa sahiptir. 1927-28 yıllarında Bulgaristan Kırcaali bölgesinden gelen göçmenler, burada yaşayan ve çiftlik sahibi olan Yunanlı dul bir kadından köyün olduğu araziyi satın alarak bu köyü kurmuşlardır. 1935 ve 1951 yıllarında da Bulgaristan Kırcaali bölgesinden gelenler bu köye yerleşenler olmuştur.Köyün ilk kuruluştu yıllarda köyde bulunan deve harlanından dolayı köye "Develi" adı verilmiştir.Vize, Hasbuğa, Topçuköy, Çavuşköy ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği ve hayvancılık oluşturur.
Köyün içme suyu Pazarlı Köyünden cazibeli olarak gelen kaynak suyundan karşılanmaktadır. Komşu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köyün faydalandığı 2.000 dönümün ormanı ve hayvanların su ihtiyacını karşılayan göletler bulunmaktadır.

DEVELİ VILLAGE

Develi is a Vize village, where 130 people live according to 2012 Population Census.Turkish immigrants, who came from Kardzali Region of Bulgaria in 1927, bought this land from a greek widow , who lived and owned a farm here,and set up this village. Some other turkish immigrants, who came from Kardzhali in 1935 and 1951, settled down in here. There were a lot of camel inns in this village, when it was first set up. So it was called as "Develi". ("Camel" means "Deve" in turkish) Mainly sources of income of Develi Village, which has a border with Vize Town, Hasbuga, Topcukoy and Cavuskoy Villages, are wheat, sunflower, productions, and stockbreeding. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. Drinking Water Requirement of Village is provided by a spring water, which come from Pazarli. The Village has about 2000 decare forestland and also several ponds that used for providing water to livestocks.

KIZILCIKDERE KÖYÜ

Kırklareli Merkez İlçe'ye bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 622 kişilik bir nüfusa sahip olan köyün bulunduğu yer, Sultan Abdülhamit'in torununa ait bir çiftlik iken, 1877 – 78 Osmanlı - Rus Savaşında Bulgaristan Eski Zağra (Gaybıtlar Köyü) bölgesinden gelen göçmenler tarafından satın alınarak köy kurulmuş ve adı da Ertuğrul olarak anılmıştır. Cumhuriyet kurulduktan sonra derelerinde bol miktarda kızılcık ağacı bulunmasından dolayı "Kızılcıkdere" olarak değiştirilmiştir.
1912-13 Balkan Harbi öncesinde Bulgaristan ve 1935 yılında Romanya'dan gelenler de burayа yerleştirilmiştir.
Kırklareli Merkez, Yündolan, Üsküpdere, Bayramdere, Kavakdere, Asilbeyli köyleri ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, bağcılık, hardaliye, üzüm pekmezi yapımı ile hayvancılık ve sucuk yapımı oluşturur.
Köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Kompu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köy, Kırklareli-Pınarhisar yolunan 2 Km. mesafede bulunmaktadır.

KIZILCIKDERE VILLAGE

Kizilcikdere is a Kirklareli village, where 622 people live according to 2012 Population Census. This area was a farm that belonged to the grandson of Sultan Abdulhamit. It was bought and set up a village by the immigrants, who came from Stara Zagora Region of Bulgaria during 1877-78 Ottoman-Russian War. At first the village was called as "Ertugrul". Due to a lot of cornel trees that located near the village creeks, its name changed as "Kizilcikdere" in Republic Period. (Cornel means "Kizilcik" in turkish and Creek means "Dere" in turkish). The people, who came from Bulgaria before 1912-13 Balkan War and who came from Romania in 1935, were placed in here. Mainly sources of income of Kizilcikdere Village, which has a border with Yundolan, Uskup, Uskupdere, Bayramdere, Kavakdere and Asilbeyi Villages, are wheat, sunflower, hardaliye, grape molasse production; grapery and stockbreeding. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. The Village has two ponds.

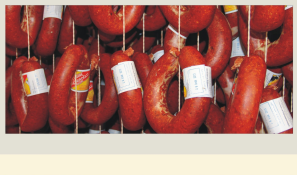

VİZE

2012 yılı nüfus sayımına göre 12.543 kişilik bir nüfusa sahip olan İlçe, eski İstanbul yolu üzerinde, Kırklareli'ne 56 Km mesafede bulunmaktadır.
Vize bölgesine sırasıyla Trakların bir kolu olan Astalı'lar, Persler, Romalılar, Keltler, Peçenekler, Bizanslılar, Bulgarlar hâkim olmuş, 1363 yılında Osmanlılar tarafından alınarak Türk egemenliği başlamıştır.
1655 ve 1661 yıllarında Vize'ye iki kez gelen Evliya Çelebi, seyahatnamesinde Vize hakkında şu bilgileri verir. "Kalesi yer yer harap olmuş, beşgen şeklinde bir kaya üzerindedir. Kale içinde 300 kiremitli, toplam 800 ev bir de Fatih Camii vardır."
İlçe merkezinde bulunan Gazi Süleyman Paşa Camii (Küçük Ayasofya Kilisesi), II. y.y. dan kalma arfi tıyatro, kaya kiliseleri, Trak tümülüsleri, kale surları önemli tarihi eserlerdendir.
Develi, Pazarlı, Sofular, Küçükyayla, Akpınar, Okçular, Düzova ve Hasbuğa köyleri ile sınırı bulunan Vize İlçesinin İstanbul'a uzaklığı 140 Km. dir.

VİZE

Population of Vize is 12.543 according to 2012 Population Census. It locates on old Istanbul Road and 56 km away from Kirklareli. Vize was set up as a tribe of Thracians, Persians, Romans, Kelts , Pechenegs, Byzantines, Bulgarians took control of Vize, respectively. It was conquered by Ottomans and started Turkish sovereignty in 1363. Evliya Celebi, who came to Vize 1655 and 1661, said in his travel book that Vize Castle located on a pentogonal rock and it was partly ruined. There were 800 houses (300 of them are tiled) and a mosque (Fatih Mosque) Gazi Suleyman Pasha Mosque (Little Hagia Sophia Church) that locates on town center, an amphitheatre that came from second century, cave churches, thracian tumuluses, city walls are the some important historical artifacts of Vize.Vize has a border with Develi, Pazarli, Sofular, Kucukyayla, Akpinar, Duzova and Hasbuga villages. It is 140 km away from Istanbul.

ÜSKÜPDERE KÖYÜ

Kırklareli Merkez İlçe'ye bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 152 kişilik bir nüfusa sahip olan köy, 1877-78 Osmanlı-Rus Savaşı yıllarında Kırımlıtan gelen 15 hane Tatar ve Bulgaristan'ın Şumnu, Kamobat bölgelerinden gelen 60 hane halk tarafından kurulmuştur.
Köyün Doğusunda bulunan Üsküp Kasabasından gelen dere buradan geçtiği için köye "Üsküpdere" ismi verilmiştir.
Üsküp, Karıncak, Bayramdere, Kızılcıkdere, Yündolan köyleri ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, arpa, kabak ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Kompu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köyün yaratılandığı bir göleti bulunmaktadır.
1904 yılında Sultan II. Abdülhamit tarafından yaptırılmış olan, ibadete açık tahtı tescili bir camii bulunmaktadır.

ÜSKÜPDERE VILLAGE

Uskupdere is a Kirklareli village, where 152 people live according to 2012 Population Census. Uskupdere was set up by 15 tatar household, who came from Crimea and by 60 household, who came from Shumen and Kamobat Regions of Bulgaria during the 1877-78 Ottoman-Russian War. The name of village is Uskupdere. Because the creek that come from Uskup Town, which locates on the east side of Uskupdere, passes inside the village.Mainly sources of income of Uskupdere Village, which has a border with Uskup, Karincak, Bayramdere, Kizilcikdere and Yundolan Villages, are wheat, sunflower, barley, yellow squash production and stockbreeding. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. The Village has a pond.There is a historical, registered, functioning mosque, which was built by Sultan II. Abdülhamit in 1904.

KARINCAK KÖYÜ

Kırklareli Pınarhisar İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 247 kişilik bir nüfusa sahip olan köy, 1877 – 78 Osmanlı - Rus Savaşında Bulgaristan Eski Zağra (Gaybıtlar Köyü) bölgesinden gelen göçmenler tarafından kurulmuştur.
Üsküp, Üsküpdere, Kızılcıkdere, Bayramdere ve Kaynarca ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, sebze ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Köyün içme suyu mevcut artezyenle karşılanmaktadır. Kompu köylere asfalt yolla ulaşımın mümkün olduğu köy, Kırklareli-Pınarhisar yolunan 2 Km. mesafede bulunmaktadır.

KARINCAK VILLAGE

Karincak is a Pinarhisar village, where 247 people live according to 2012 Population Census. Karincak was set up by immigrants, who came from Oblast Stara Zagora Region of Bulgaria during the 1877-78 Ottoman-Russian War. Mainly sources of income of Karincak Village, which has a border with Uskup, Uskupdere, Kizilcikdere, Bayramdere and Kaynarca Villages, are wheat, sunflower, vegetable productions and stockbreeding. Karincak locates 2 km away from Pinarhisar-Kirklareli Road. It is possible to reach other neighbour villages by using asphalt way. Drinking Water Requirement of Village is provided by an artesian.

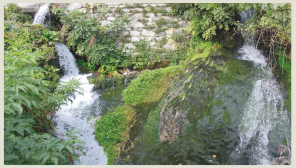

KAYNARCA

Kırklareli Pınarhisar İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 2.334 kişilik bir nüfusa sahip olan Belde, eski İstanbul yolu üzerinde, Pınarhisar İçesine 5 Km mesafede bulunmaktadır.M.Ö. 513 yılında Persli hükümdar Darius, bölgeye getirdiğinde adı "Yene" (Su Kaynağı)'dır. Kaynarca 1369 yılında I. Murat zamanında alındığında kalesinde Kaynarca Tekfuru bulunuyor, halkın büyük çoğunluğu da kale dışında yaşıyor, çiftçilik ve hayvancılık ile geçiniyorlu.1658 yılında Kaynarca'ya gelen Evliya Çelebi; Bizans İmparatoru Konstantin'in yekpare bir kaya üzerine yaptırdığı kalenin beşgen ve ulak olduğunu, yıkınlı halinde bulunduğunu, çok zor alınmasından dolayı I. Murat tarafından yıktırıldığını, kale çevresinin ise bakımlı ve bayındır olduğunu yazmaktadır.
Pınarhisar, Bayramdere, Karıncak, Çayırdere, Akören ve Erenler ile sınırı bulunan Beldenin içerisinde, tescilli Kaynarca kilise kalıntısı, kaya manastırı, değirmen höyüğü ile 3 adet sivil mimarlık örneği yapı bulunmaktadır.

KAYNARCA

Kaynarca is a Pinarhisar town, where 2334 people live according to 2012 Population Census. Kaynarca locates on old Istanbul Road and 5 km away from Pinarhisar Town. This area was being called as "Yene" (Water Source), when Persian King Darius came here in 513 B.C.Byzantines Feudal Landlord of Kaynarca was holding the Kaynarca Castle, most of the people was living outside of the castle and were busy with farming and stockbreeding, when Kaynarca was conquered by I. Murat in 1369 .Evliya Celebi, who came to Kaynarca in 1658, wrote that the castle, which was built on one-piece rock by Byzantines Emperor Konstantin , was pentagonal, small and ruined. Also Evliya Celebi indtiaced that the castle was destroyed by command of I. Murat because of its hardly conquest. He also wrote that castle environment was well-kept and prosperous. There is a registered Church Ruin, a Rock Monastery, a Hill Town, and 3 civil architecture samples in Kaynarca, which has a border with Pinarhisar Town, Bayramdere, Karincak, Cayirdere, Akoren and Erenler.

ÇAKILLI KÖYÜ

Kırklareli Vize İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 2.260 kişilik bir nüfusa sahip olan Belde, eski İstanbul yolu üzerinde bulunmakta, Vize'ye 7 Km, Kırklareli'ne 63 Km. mesafededir. Bölgede Trakların yaşadığını Trak ileri gelenlerinin and mezarları olan Tümülüslerden anlıyoruz. Bu Tümülüslerden bir tanesinde 1994 yılında resmi bir kazı yapılmış ve içerisinden çıkan eserler Kırklareli Müzesine alınmıştır.
1655 yılında burayа gelen Evliya Çelebi Seyahatnamesinde, "Rum ve Müslümanların birlikte yaşadığını" belirtmektedir. Kasabanın Rumca adı "Çakalondon" olup, daha sonra "Çakıllı" şekline dönüşmüştür.
Sarıaş, Müselim, Düzova, Evrenli köyleriyle sınırı bulunan kasabanın içerisinde 815 yaşında bir çınar ağacı bulunmaktadır.

ÇAKILLI VILLAGE

Cakilli is a Vize town, where 2260 people live according to 2012 Population Census. It locates on old Istanbul Road, 7 km away from Vize and 63 km away from Kirklareli.We understand from the tumuluses, which are the tombs of thracian leaders, that thracians lived in this area. An official excavation of one of the tumuluses was made in 1994 and historical artifacts that found during the digging were sent to Kirklareli Museum . Evliya Celebi, who came here in 1655 and wrote in his travel book that Rums and Muslims lived together in Cakilli. Greeks called the town as " Cakalondon" and it turned in to "Cakilli" in time.Cakilli has a border with Saray, Muselim, Duzova and Evrenli villages and there is a 815 years old plane tree in town.

EVRENLİ KÖYÜ

Kırklareli Vize İlçesine bağlı, 2012 yılı nüfus sayımına göre 126 kişilik bir nüfusa sahip olan köyün Osmanlı dönemindeki adı Evren-i Kebir (Büyük Evren)'dir. 1924 yılındaki mübadeleye kadar Rumların yaşadığı köye Rumlar tarafından Aya Yorgi denmekteydi.
1910 yılında Bulgaristan Kamobat, 1920 yılında Yunanistan Selanik'ten gelen Türk göçmenler buraya yerleştirilmiştir. Köy sınırları içerisinde Trak dönemine ait bir Tümülüs bulunmaktadır. Çakıllı, Düzova, Okçular ile sınırı bulunan köyün geçim kaynağını buğday, ayçiçeği, mısır ekimi ile hayvancılık oluşturur.
Köyün içme suyu ormandan cazibeli olarak gelen kaynak suyundan karşılanmaktadır.

EVRENLI VILLAGE

Evrenli is a Vize village, where 1126 people live according to 2012 Population Census. The previous name of village was "Evren-i Kebir (Büyük Evren) in Ottoman Era. Evrenli Village, where Greeks lived until the population exchange in 1924, was called as "Aya Yorgi" by Greeks. Turkish immigrants, who came from Kamobat Bulgaria in 1910 and who came from Salonika Greece in 1920, were settled here. There is a tumulus, which dates from Thracians Era, in the village.Mainly sources of income of Evrenli Village, which has a border with Cakilli, Duzova and Okculer Villages , are wheat, sunflower, corn productions, and stockbreeding.Drinking Water Requirement of Village is provided by a spring water, which come from forest.